

Publication/Creation

November 1954

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/fx4bf5sy>

License and attribution

Conditions of use: it is possible this item is protected by copyright and/or related rights. You are free to use this item in any way that is permitted by the copyright and related rights legislation that applies to your use. For other uses you need to obtain permission from the rights-holder(s).

O Tite siqđ ego adiuto. Adiuto frequētatiuū a iuuo. uas. ab ultimo supino formatū mutatiōe u in o. Et sciēdū sane qđ oīa frequētatiua primæ cōiugationis seruāt significationē primitiuorū: tā & si quādā ex his in aliū sensum trāsire uideant: ut traho tracto: cogo cogito: dico dicto: habeo habito: ut Virg. atq; humiles habitare casās & figere ceruos. Cura: q̄si cor urēs appellat: quā dicūt membra corroderē: q; corrodat mēbra qđ uocabulū q̄si exponēs inq; ille. Quæ nūc te coquit. i. urit: unde interdū cura amorē significatur Virg. i. iiii. At regina graui iādudū saucia cura. Leuassō: Depri-

Adiuto
Virgili.
Cura
Virgili.
Depria
meris
Salu.

CM. T. C. Cato maior: uel de Senectute ad Titum Pomponium Atticum. Præfatio.

Tite: siqd ego adiuto curā
ue leualio. Quā nūc te co
quit: & uersat sub pectore
fixa: Et q̄ deprimeris ecqd
erit præmi? Licet. n. uersi
bus eisdē mihi affari Atti
ce: q̄bus affat flaminiiū ille
uir haud magna cū re sed
fidei plenus: q̄q̄ certe scio

non ut flaminium sollicitari te Attice: sic noctesq; diesq;
Noui enim moderationem animi tui & æquitatē. Teq;
non cognomē solum Athenis deportasse: sed humani-
tatem & prudētiā intelligo. Et tñ suspicor uisdem rebus
te: quibus me ipsum interdum grauius cōmoueri: qua-
rum consolatio & maior est: & in aliud tempus differē-
da. Nūc autem mihi uisum est de senectute aliquid ad
te scribere: hoc. n. onere: quod mihi tecum cōmune est:

Præciti

Atticus

Via flaminia
Juvena.

Fides
Cicero

Nonius
Plenus
Iuena.
Teren.

repu. occupata: tum pp perturbationes multas: tñ pp fratrem interēptū sororū suū q cinneis perturbationibus fuit oc-
cus q Cinna locer Cæsaris fuit: & cauēdū ē: ne sollicitū p diligēte dicamus: ut pleriq̃ dicūt: cū anxiū significet
ut Cl. Sollicitus egdē erā de rebus urbanis. Qui. Res ē solliciti plena timoris amor. Noctesq̃ diesq̃. i. semp: &
honestus ē loq̃ p accusatiū q̃ per ablatiū: ut i li. de officiis. Annū iam audiētē Cratippū. Facimus & p̃terea in
hoc differētiā: quādo q̃dem cū dicimus p accusatiū tēpus itegrū: & continue significamus. cū uero p ablatiū
tēps intermissum ut hoc anno studuit: & per hunc annū studi. Moderationem: quod bene scias moderari in re-
bus aduersis & secundis: & a modo: hoc est mēsurā nomē accepit: unde capat beniuolētiā: ab eoq̃ capta: si eos
qui audiūt laudamus ut ipse in rhetoricis docet: si res eorū fortis mansuete sapienter magnifice iudicatis profe-
remus. Aegritē: tollerantiā: significat enim aegras duo: inficiā: ut prāstātissimus equi: & tollerantiā: ut a quo
aio tuli. i. forti & patienti. Cognomē pprie dixit: quis aliter uideat: nam cognomē agnomen & nomen in hoc di-
scerpantq̃ cognomen est a generatione & a familia: ut Pōponius: ut Cornelius: Agnomen ab euentu rei ut Sci-
pio Africanus ab Africa superata agnomē est: fortitus: & sic atticus esset agnomē & non cognomen. Sed Tul.
respexit tempus futurum suae cognationis: quod posterī omnes illius atticī sunt cognominati: sicut Virgili. Cui
nunc cognomē Iulo: addit itaq̃ principis ab attico: Nomē uero est quod a parentibus imponitur pueris: ut Sci-
pio: ut Marcus. Humanitatem: dupliciter intelligi: est enim primo humanitas morum suauitas dexteritas: &
apritudo: & ipsa animi mansuetudo quam grāci dicunt: secundo significat doctrinā & disciplinā.

Sollicitus
Cicero
Ouidius
Modestus.

Cognomen
men
Agnomen
men
Nomen

Idem rebus. f. statu reipū. & perturbationibus multis in ciuitatē. Grauius: molestus: ut qui nunquā grauem tibi senectutē eē senserim. Cōsolatio: doloris diminutio: quā dicitur grāci. In aliud tempus: quia alias est rebus istis perditis publicis & priuatis doloribus cōsolationē afferemus.

De senectute docilem facit auditorē: quā summā causā breuiter exposuit. Hoc enim onere attentum reddit auditorē Atticiū: quia ostendit se esse dicturum de rebus: quæ ad eum ipsum qui audit pertinent scilicet quomodo leuare possit onera senectutis: & hoc modo subiungit utilitatem operis secundo commendationes philosophiæ: quæ est illa quæ dat medicinam. i. consolationem senectutis: tertio & ultimo totius operis huius formā & modū uelut maiorem Catonem inducit disputantem de senectute: quia ut ait Nonius Marcellus. Senes oībus sunt tædio & odio. & ab onere dici oneratus: honestus uero ab honore: & in hoc differunt quod oneratus est qualicūq; depressus onere: inquit Seruius. Honestus uero cui onus ipsum honori est: ut si quis spolia hostiū ferat: sed oneratus non aspirat: quia ab onere uenit, honestus autē: quia etiā ab honore descendit retinet aspirationem.

Nonius
Honus
stus
Onera
tus
Scrulus